

ци, т. е. подробно му казахъ всичко, настъкъдъ му говорихъ.

Надъ.

Предлогъ тъ *надъ* изреченъ съ глаголъ тъ, показва че дѣйствие то треба да стане на нѣщо си отгорѣ: *Надписахъ писмо то си*.

Подъ.

Подъ заедно съ глаголъ тъ означава че дѣйствие то ще стане подъ предметъ тъ отдоло: *Подписахъ записъ този*, т. е. турихъ името си *писмено* най-отдоло подъ други тѣ по-горѣ писания.

Такимъ образомъ могжть да станжтъ изясненія та и на други тѣ предлози, когато сѫ употребени за *представки*.

V. Прости и сложни думи.

§ 34. — Съка една дума въ язикъ тъ, която състои отъ по единъ корень и представлява нѣкакво си понятие, т. е. дава на говорителъ тъ или слушателъ тъ да проумѣва нѣщо си чрезъ нея, се нарича *проста*. Конь, рѣка, перо, человѣкъ, дѣти и пр. сѫ прости, защото не състоїтъ отъ много корени, но съка една заключава въ себе си само по единъ корень.

Има думи отъ два, може и отъ три корени, или по-добрѣ, които състоїтъ отъ двѣ или повече думи и се зематъ въ употребение като за една; тѣхъ наричатъ *сложни*, защото се съединяватъ и двѣ тѣ или три тѣ въ една: *брато-любие* състои отъ братъ и любовь; *черно-око* — отъ черенъ и око; *остроуменѣ* — отъ остръ и умъ; *благословия* — отъ благо и слово; *много-виро-главий*,